

שעורה?!

מזה כחודשיים אנו שותפים שלא מרצונו בארוע קליני-כלכלי קשה העובר על כולנו: ירידה של כ-10% בייצור החלב ברמה הארצית, מספר המשקים שנגפנו עבר את המאה, הפלות ועוד צרות מצרות שונות.

מי אשם?

אין נאשם אבל יש חשוד, ליתר דיוק חשודה: שעורה שיובאה מקנדה ב-10.8.83 באניה "מינרווה" בכמות של כ-35,000 טון. נכון לעכשיו אין שום הוכחה חותכת היכולה להצביע בוודאות על השעורה הנ"ל כמחוללת הארוע, אבל הקשר הנסיבתי ברור בהחלט. מספר רב של נושאים צריכים להיבדק ולהתברר, חלקם מיידית – בטווח הקצר, חלקם בטווח הארוך.

יש להעמיק את הפיקוח על טיב המספוא המגיע לארץ, ואת הבדיקות דרוש לערוך עוד בחר"ל, לפני שמעמיסים אותו על האניה. כן יש לבדוק את הגרעינים בארץ, לפני שמחלקים אותם למשקים ולמכוני התערוכות. את רכישת הגרעינים יש לבצע בעזרת בעלי מקצוע, על פי קריטריונים מקצועיים (שגם אותם צריך להגדיר) וגם כלכליים. לעינינו טובת המדינה והמשק, אבל לא בכל מחיר. אין הגיון לקנות גרעינים זולים שיגרמו נזק אשר יהפוך אותם ליקרים ביותר שניקנו אי פעם. יש לבדוק את כל נושא האיחסון בארץ.

יש לשפר את הכלים העומדים לרשותנו ולרשות משרד החקלאות, כדי שנוכל לבדוק במהירות וביעילות, גם את הבדיקות המורכבות ביותר.

יש ליצור מערכת התראה פנימית, אמינה, שבעזרתה נוכל לאתר בעיות ומוקדי בעיות מהסוג, שאנו כעת עדים לו, במהירות המירבית. מערכת התראה כזאת צריכה להיות כפולה, דרך "החקלאית" מבחינה קלינית, ודרך ה.מ.ב. מבחינה אירגונית. מערכת זו תאפשר היערכות לטיפול במשקים נפגעים לבדיקות נזקים, פיצויים וכו'. הנושא המרכזי בשלב זה – מציאת דרך לפצות מיד את המשקים שנפגעו, על הנזק העצום שניגרם להם.

הטיפול בענין הוא מרכזי והתאחדות מגדלי בקר היא הכתובת לכל המשקים שנפגעו. הלקח העיקרי הוא שבכוחות משותפים – חקלאים וממשלה – נדאג לכך שמקרים כאלה לא יישנו בעתיד.

אילן הרן

מזכ"ל ה.מ.ב.